

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 marca 1994 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Drugiego protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji o ekstradycji, sporządzonego w Strasburgu dnia 17 marca 1978 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 Drugiego protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji o ekstradycji, sporządzonego w Strasburgu dnia 17 marca 1978 r., został złożony dnia 15 czerwca 1993 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi powyższego protokołu, dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do tego protokołu.

Zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 wyżej wymieniony protokół wszedł w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 13 września 1993 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 6 ustęp 2 powyższy protokół wszedł w życie w dniu 5 czerwca 1983 r.

Następujące Państwa stały się jego Stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w niżej podanych datach:

Austria	2 maja 1983 r.
Cypr	13 kwietnia 1984 r.
Dania	7 marca 1983 r.
Finlandia	30 stycznia 1985 r.
Hiszpania	11 marca 1985 r.
Holandia	12 stycznia 1982 r.
Islandia	20 czerwca 1984 r.
Norwegia	11 grudnia 1986 r.
Portugalia	25 stycznia 1990 r.
Republika Federalna Niemiec	8 marca 1991 r.
Szwajcaria	11 marca 1985 r.
Szwecja	13 czerwca 1985 r.
Turcja	10 lipca 1992 r.
Włochy	23 stycznia 1982 r.

2. Poniższe zastrzeżenia i oświadczenia zostały złożone podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oraz w terminach późniejszych:

AUSTRIA

Zastrzeżenie:

Zgodnie z artykułem 9 ustęp 2 protokołu Austria oświadcza, że przyjmuje rozdział II jedynie w odniesieniu do przestępstw podatkowych i celnych.

HOLANDIA

Oświadczenia:

Rząd Królestwa Holandii przyjmuje wymieniony protokół dla Królestwa w Europie.

Rząd holenderski powiadomił, że Drugi protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji będzie miał zastosowanie wobec Aruby po zakończeniu odpowiedniej procedury wewnętrznej w Królestwie Holandii, co zostanie odrębnie potwierdzone.

NORWEGIA

Zastrzeżenie:

Zgodnie z artykułem 9 Norwegia oświadcza, że nie przyjmuje rozdziału I i rozdziału V protokołu.

SZWAJCARIA

Zastrzeżenie:

Szwajcaria oświadcza, że nie przyjmuje rozdziału II Drugiego protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji o ekstradycji.

SZWECJA

Oświadczenie:

W wykonaniu artykułu 12 ustęp 1 konwencji (rozdział V artykuł 5 Drugiego protokołu dodatkowego) obowiązki

przewidziane dla Ministerstwa Sprawiedliwości będą wykonywane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

TURCJA

Zastrzeżenie:

Rząd Republiki Turcji zastrzega sobie prawo do korzystania z drogi dyplomatycznej przy przekazywaniu wniosków o ekstradycję celem podjęcia i realizacji niezbędnej działalności za pośrednictwem placówek dyplomatycznych w Państwie wezwanym, w zależności od rodzaju wniosku.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I PÓŁNOCNEJ IRLANDII

Zgodnie z ustępem 2 artykułu 9 Zjednoczone Królestwo zastrzega sobie prawo, iż nie będzie związane rozdziałem I, rozdziałem III, rozdziałem IV lub rozdziałem V protokołu.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższego Drugiego protokołu dodatkowego, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*